

იესო ქრისტეს გამოცხადება — ნომერი თოთხმეტი

მეშვიდე ბეჭედი

Jeff Pippenger

2023-11-11

ანგელოზთა საცდელი ომი, რომელიც ლუციფერით დაიწყო გამოცხადების მეთორმეტე თავში წარმოდგენილ მესამე ცაში, წინასახავს კაცთა და ანგელოზთა საცდელ ომს, რომელიც პირველ ცაში სრულდება. როდესაც სატანა და მისი ანგელოზები მესამე ციდან იქნენ გადმოგდებულნი, სატანამ ბრძოლის ახალი ფრონტი ედემის ბაღში გახსნა. როგორც მესამე ცის ომში ლუციფერთან დაკავშირებით, ასევე ღმერთმა კაცობრიობისთვისაც დააწესა საცდელი პერიოდი. პირველ ცაში მიმდინარე ომი, რომელიც მთელი სიძლიერით იწყება მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს, წარმოადგენს კაცობრიობისთვის საცდელი დროის დასასრულს.

გამოცხადების წიგნის მეთორმეტე და მეცამეტე თავებში წარმოდგენილნი არიან გველი, მხეცი და ცრუ წინასწარმეტყველი. ჩვეულებრივ, მიიჩნევა, რომ ეს სამი ძალა უმთავრესად ამ სამი ძალის წარსულ ისტორიას წარმოადგენს, მაგრამ იოანეს ებრძანა დაეწერა „რაც უნდა მოხდეს ამის შემდეგ“, ხოლო გამოცხადების მთელი წიგნი „უკანასკნელ დღეებზე“ საუბრობს; ამიტომ ჩვენ ვიყენებთ ბიბლიურ პრინციპს, რომლის მიხედვითაც დასასრული დასაწყისით არის ილუსტრირებული, და გამოცხადების სიმბოლოებს ვუყენებთ არა როგორც წარსულ, არამედ როგორც აწმყო ქეშმარიტებას.

სატანა, როგორც მესამე ცაში მის მიერ დაწყებულ ომში, ისე ედემის ბაღში ადამიანებთან მის მიერ მოტანილ პირველ ბრძოლაში, დახასიათებულია როგორც „ჰიპნოზის“ გამოყენებით მოქმედი, რათა თავისი გახრწნილი გზავნილები გადმოეცა და ამ გზით თავისი ბრძოლა განეხორციელებინა.

„სატანამ ედემში აცდუნა პირველი ადამი, და ადამი მტერთან მსჯელობაში შევიდა, რითაც მას უპირატესობა მისცა. სატანამ თავისი ჰიპნოზური ძალაუფლება გამოიყენა ადამსა და ევაზე, და ამავე ძალაუფლების გამოყენებას ქრისტეზეც ცდილობდა. მაგრამ მას შემდეგ, რაც წმინდა წერილის სიტყვა იქნა მოხმობილი, სატანამ იცოდა, რომ გამარჯვების არავითარი შესაძლებლობა არ ჰქონდა.

„კაცებმა და ქალებმა არ უნდა შეისწავლონ მეცნიერება იმისა, თუ როგორ დაიმორჩილონ მათთან ურთიერთობაში მყოფთა გონება. ეს არის ის მეცნიერება, რომელსაც სატანა ასწავლის. ჩვენ უნდა ვეწინააღმდეგებოდეთ ყოველგვარ ამის მსგავსს. ჩვენ არ უნდა გვქონდეს შეხება მესმერიზმთან და ჰიპნოტიზმთან — იმ ერთის მეცნიერებასთან, რომელმაც დაკარგა თავისი პირვანდელი მდგომარეობა და ზეციური ეზოებიდან იქნა განდევნილი.“ Mind, Character and Personality, 713.

„მეცნიერება, რომელსაც სატანა ასწავლის“, გლობალისტ ვაჭართა მიერ სრულყოფილ იქნა და „უკანასკნელ დღეებში“ „საინფორმაციო სუპერმაგისტრალის“ მეშვეობით ხორციელდება. სატანა სიცრუის მამაა, ხოლო მედიის გიგანტები არა მხოლოდ სიცრუეს ავრცელებენ, არამედ ჭეშმარიტებასაც ფილტრავენ, აკონტროლებენ მათ, ვისაც მწვალებლებად მიიჩნევენ, და იყენებენ ჰიპნოზის ყველაზე დახვეწილ ფორმას, რაც კი ოდესმე პლანეტა დედამიწის ისტორიაში განხორციელებულა. ომი, რომელიც მესამე ცაში დაიწყო, ხაზს უსვამს სატანის ბრძოლის ამ ნიშან-თვისებას, რათა ერთგულნი, რომლებიც იცხოვრებენ მაშინ, როცა პირველი ცის ომი დაიწყება, წინასწარი ცოდნით წინასწარ იყვნენ გაფრთხილებულნი. როცა ვაცნობიერებთ, რომ მსოფლიო ქსელისა და „საინფორმაციო სუპერმაგისტრალის“ მართვის ცენტრს შეერთებულ შტატებში მართავენ და აკონტროლებენ, ვხედავთ, რას ნიშნავს ის, რომ შეერთებული შტატები ზეციდან ცეცხლს ჩამოიყვანს და მთელ მსოფლიოს აცდუნებს. „ცეცხლი“ გამოცხადების წიგნში გზავნილს წარმოადგენს.

გამოცხადების მეცამეტე თავისა და მეცამეტე მუხლის სიმბოლიზში მომდინარეობს ქარმელის მთაზე მომხდარი დაპირისპირებიდან, სადაც ბაალის წინასწარმეტყველებმა და აშერას ბოძთა წინასწარმეტყველებმა ვერ შეძლეს ზეციდან ცეცხლის ჩამოყვანა იმის დასადასტურებლად, რომ ბაალი და აშთაროთი ჭეშმარიტი ღმერთები იყვნენ. ბაალი, როგორც მამაკაცი ღვთაება, და აშთაროთი, როგორც ქალი ღვთაება, წარმოადგენენ მხეცის ხატს — ეკლესიისა და სახელმწიფოს უწმინდურ შეერთებას. ისინი იყვნენ იეზუბელის წინასწარმეტყველები, რომელიც ახაბთან უწმინდურ კავშირში იმყოფებოდა. ქარმელის მთის ამბავში მხეცის ხატის ეს ორი წინასწარმეტყველური მოწმე განსაზღვრავს შეერთებული შტატების როლს: პირველად შეერთებულ შტატებში პაპური სისტემის ხატის ჩამოყალიბებაში და შემდგომ მთელ მსოფლიოში. ქარმელზე „ცეცხლი“ უნდა ყოფილიყო იმის მტკიცებულება, თუ ვინ იყო სინამდვილეში ჭეშმარიტი ღმერთი. იგი წარმოადგენდა ზეციდან მოვლენილ გამოცხადებას, რომელიც ჭეშმარიტ ღმერთს ავლენდა, და იგივე საკითხი არსებობს მაშინაც, როდესაც შეერთებული შტატები ზეციდან ცეცხლს ჩამოიყვანს.

ესაიას წიგნში ღმერთი, რომელიც დასაბამიდანვე აცხადებს დასასრულს, მიმართავს ძველი ქარმელის მთის თვით გარემოს და აგრეთვე იმ წინასწარმეტყველურ გარემოებასაც, რომელიც წარმოადგენილია მაშინ, როდესაც შეერთებული შტატები ციდან ცეცხლს ჩამოიყვანს.

წარადგინეთ თქვენი საქმე, ამბობს უფალი; წარმოადგინეთ თქვენი ძლიერი საბუთები, ამბობს იაკობის მეფე. მოიტანონ ისინი და გვიჩვენონ, რა მოხდება; გამოაცხადონ წინანდელი მოვლენები, რა იყო ისინი, რათა განვიხილოთ ისინი და შევიცნოთ მათი დასასრული; ან გვაუწყონ მომავალი საგნები. გვიჩვენეთ ის, რაც ამის შემდეგ უნდა მოხდეს, რათა ვიცოდეთ, რომ ღმერთები ხართ თქვენ; დიახ, ქმენით კეთილი ან ქმენით ბოროტი, რათა შევძრწუნდეთ და ერთად ვიხილოთ. აჰა, თქვენ არაფრისანი ხართ, და თქვენი საქმე არარაობაა; სისაძაგლეა ის, ვინც თქვენ გირჩევთ. მე აღვძარი ერთი ჩრდილოეთიდან, და იგი მოვა; მზის აღმოსავლეთიდან მოუხმობს იგი ჩემს სახელს; და დააბიჯებს მთავრებს, როგორც დუღაბს, და როგორც მეთუნე თელავს თიხას. ვინ გამოაცხადა დასაბამიდან, რათა ვიცოდეთ? და

წინასწარ, რათა ვთქვათ: მართალია იგი? დიახ, არავინაა, ვინც აჩვენებს; დიახ, არავინაა, ვინც აცხადებს; დიახ, არავინაა, ვინც ისმენს თქვენს სიტყვებს. პირველი ეტყვის სიონს: აჰა, აჰა ისინი! და იერუსალიმს მივცემ მახარობელს. ესაია 41:21–27.

პირველ ცაში მიმდინარე იმ ომში, რომელიც მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის ამოქმედებისას დაიწყება, შეერთებულ შტატებს, აგრეთვე თვით სატანას, მიეცემათ ნება, „წარმოადგინონ“ თავიანთი „საქმე“, და ისინი ზეციდან ცეცხლს ჩამოიყვანენ, რათა სცადონ დაამტკიცონ, რომ იეზუბელის ღმერთი არის ჭეშმარიტი ღმერთი. ქვეყნიერება იძულებული გახდება, მიიღოს იმ ღმერთის თაყვანისცემის დღის ნიშანი. ის ცეცხლი, რომელიც ზეციდან ჩამოიყვანება „ინფორმაციის სუპერგზის“ მეშვეობით მთელი კაცობრიობისათვის, არის „არარაობის“ საქმე, და ის, ვინც ირჩევს იმ საშუალებით გადმოცემულ უწყებას, არის „სისამაგლე“.

იმ ომში ას ორმოცდაოთხი ათასი და შემდგომად ამისა დიდი სიმრავლე იქნებიან ღვთის მოწმეები დავაში იმის შესახებ, თუ ვინ არის ჭეშმარიტი ღმერთი. ომის ორივე მხრიდან გადმოცემული უწყებანი წარმოდგენილია როგორც „ცეცხლი“. ყველა ერი შეიკრიბება იმის განსასაზღვრად, თუ ვინ არის ჭეშმარიტი ღმერთი, და „ჭეშმარიტების“ დასამტკიცებლად იარსებებს მოწმეთა ორი კლასი.

შეიკრიბოს ყველა ერი ერთად, და შეიკრიბონ ხალხნი: ვინ არის მათ შორის, ვისაც შეუძლია ეს გამოაცხადოს და გვიჩვენოს წინანდელი ამბები? მოიყვანონ თავიანთი მოწმეები, რათა გამართლდნენ; ან მოისმინონ და თქვან: ეს ჭეშმარიტებაა. თქვენ ხართ ჩემი მოწმეები, ამბობს უფალი, და ჩემი მსახური, რომელიც ამოვირჩიე, რათა მიცნოთ და მიწამოთ, და გაიგოთ, რომ მე იგი ვარ: ჩემს წინ არ შექმნილა ღმერთი და არც ჩემს შემდეგ იქნება. მე, მე ვარ უფალი; და ჩემს გარდა მხსნელი არ არის. მე გამოვაცხადე, მე ვიხსენი, და მე ვაუწყე, როცა უცხო ღმერთი არ იყო თქვენ შორის; ამიტომ თქვენ ხართ ჩემი მოწმეები, ამბობს უფალი, რომ მე ვარ ღმერთი. ესაია 43:9–12.

ქარმელის მთის უკანასკნელ გამოცხადებას ჰყავს სატანის მოწმენი და ღვთის მოწმენი. ეს გამოვლინება იმის დასამტკიცებლად არის, თუ ვინ არის ჭეშმარიტი ღმერთი; მაგრამ რის შესახებ უნდა მისცენ მოწმობა ღვთის ერთგულმა მოწმეებმა?

ასე ამბობს უფალი, ისრაელის მეფე და მისი მხსნელი, ლაშქართა უფალი: მე ვარ პირველი და მე ვარ უკანასკნელი; და ჩემს გარდა არ არის ღმერთი. და ვინ არის ჩემის მსგავსი, რომ მოუწოდოს, გამოაცხადოს იგი და დააღაგოს ჩემთვის, მას შემდეგ, რაც დავადგინე უძველესი ხალხი? და რაც მოდის და რაც უნდა მოვიდეს, აუწყონ მათ. ნუ გეშინიათ და ნუ შეძრწუნდებით; განა იმ დროიდანვე არ გითხარით თქვენ და არ გამოგიცხადეთ? თქვენ ხართ ჩემი მოწმეები. არის კი ღმერთი ჩემს გარდა? დიახ, არ არის სხვა ღმერთი; მე არ ვიცი არცერთი. ისინი, ვინც ქანდაკებას ქმნიან, ყველანი ამაღნი არიან; და მათი სანატრელი საგნები ვერაფერს არგებს; და ისინი თვითონვე არიან მათი მოწმეები; ვერ ხედავენ და ვერ იციან, რათა შერცხვეთ. ესაია 44:6–9.

მორწმუნენი ქარმელის მთის საბოლოო დაპირისპირებაში უნდა ამოწმებდნენ იმ ჭეშმარიტებას, რომ ღმერთი არის პირველი და უკანასკნელი. იგი არის ღმერთი,

რომელმაც „დანიშნა ძველი ხალხი“, რათა გამოეცხადებინა „მომავალი მოვლენები“. ღვთის მოწმეებმა უნდა წარმოადგინონ იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც იხსნება ქარმელის მთის საბოლოო ბრძოლის წინაშე.

სატანის მთაწმინდის გზავნილი წარმოდგენილია როგორც ცეცხლი, რომელიც ზეციდან ჩამოდის.

და იგი ახდენს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ზეციდან ცეცხლს ჩამოაყვანინებს მიწაზე ადამიანთა თვალწინ, გამოცხადება 13:13.

მუხლი აღწერს იმ სასწაულებს, რომლებსაც ამერიკის შეერთებული შტატები ახორციელებს ჰიპნოზის თანამედროვე მეცნიერების მეშვეობით, რომელიც კაცობრიობას „ინფორმაციის სუპერმაგისტრალით“ გადაეცემა. მაგრამ ეს მუხლი ასევე მიუთითებს თვით სატანის გამოჩენაზეც, როდესაც იგი ქრისტეს განასახიერებს.

„ანგელოზი, რომელიც ერთიანდება მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში, თავისი დიდებით მთელ დედამიწას უნდა მოჰფინოს ნათელი. აქ წინასწარ არის ნათქვამი მსოფლიო მასშტაბის და უჩვეულო ძალის მქონე საქმე. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება იყო; პირველი ანგელოზის უწყება მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურამდე იქნა მიტანილი, და ზოგ ქვეყანაში შეინიშნებოდა უდიდესი რელიგიური ინტერესი, როგორც მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ არც ერთ ქვეყანაში არ უხილავთ; მაგრამ ამასაც გადააჭარბებს ძლიერი მოძრაობა მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების დროს.“

„საქმე მსგავსი იქნება ორმოცდამეათე დღის საქმისა. როგორც „ადრეული წვიმა“ მიეცა, სულიწმინდის გადმოღვრისას სახარების გახსნის ჟამს, ძვირფასი თესლის აღმოსაგებლად, ასევე „გვიანი წვიმა“ მიეცემა მის დასასრულს მოსავლის დასამწიფებლად. „მაშინ შევიცნობთ, თუ გავყვებით უფლის შეცნობას: მისი გამოსვლა განწესებულია, როგორც განთიადი; და მოვა ჩვენთან როგორც წვიმა, როგორც გვიანი და ადრეული წვიმა ქვეყანაზე.“ ოსია 6:3. „მაშ, იხარეთ, სიონის ძენო, და გაიხარეთ უფალში, თქვენს ღმერთში, რადგან მან მოგცათ ადრეული წვიმა ზომიერად, და მოგივლენთ წვიმას, ადრეულ წვიმას და გვიან წვიმას.“ იოელი 2:23. „უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, გადმოვღვრი ჩემი სულისაგან ყოველ ხორცზე.“ „და იქნება ასე: ყოველი, ვინც მოუხმობს უფლის სახელს, გადარჩება.“ საქმეები 2:17, 21.

სახარების დიდი საქმე არ უნდა დასრულდეს ღვთის ძალის იმაზე ნაკლები გამოცხადებით, ვიდრე მისი დასაწყისი იყო აღნიშნული. წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც აღსრულდა სახარების დასაწყისში ადრეული წვიმის გადმოღვრით, კვლავ უნდა აღსრულდეს მის დასასრულში გვიანი წვიმისას. ეს არის „განახლების ჟამნი“, რომელთაც მოციქული პეტრე მოელოდა, როდესაც თქვა: „ამიტომ მოინანიეთ და მოიქეცით, რათა წაიშალოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა განახლების ჟამნი უფლის სახისაგან; და გამოგზავნის იესოს“. საქმ. 3:19, 20.

„ღვთის მსახურნი, რომელთა სახეებიც წმიდა მიძღვნიტ განათებული და გაბრწყინებულია, ადგილიდან ადგილზე იჩქარებენ, რათა ზეციდან მომდინარე უწყება გამოაცხადონ. ათასობით ხმით, მთელი დედამიწის ზურგზე, გაფრთხილება გაიცემა. მოხდება სასწაულები, ავადმყოფნი განიკურნებიან, და ნიშნები და საოცრებანი გაჰყვება მორწმუნეებს. სატანაც მოქმედებს, ცრუ საოცრებებით, და ადამიანთა თვალწინ ზეციდან ცეცხლსაც კი ჩამოიტანს. გამოცხადება 13:13. ამგვარად, დედამიწის მკვიდრნი იძულებულნი შეიქნებიან, თავიანთი მხარე დაიკავონ.“ დიადი ბრძოლა, 611, 612.

როდესაც მივაღწევთ იმ ჟამს, როცა სატანა ზეციდან ცეცხლს ჩამოიყვანს, „დედამიწის მკვიდრნი იძულებულნი იქნებიან, თავიანთი პოზიცია დაიკავონ“. იმ დროს ღვთის მოწმე „ადგილიდან ადგილზე იჩქარებს, რათა ზეციდან მომდინარე უწყება გამოაცხადოს. ათასობით ხმით, მთელ დედამიწაზე, გაფრთხილება მიეცემა“. საქმე, რომელსაც ღვთის მოწმენი აღასრულებენ, „მსგავსი იქნება ორმოცდამეათე დღისას აღსრულებული საქმისა“, როცა „ანგელოზმა, რომელიც მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში ერთიანდება, მთელი დედამიწა თავისი დიდებით უნდა გაანათოს“. ორმოცდამეათე დღეს ცეცხლი სულიწმიდის გარდამოსვლის სიმბოლო იყო, და ცეცხლი ასევე სატანის უწმინდური სულის გარდამოსვლის სიმბოლოც არის.

მას შემდეგ, რაც იოანე გამოცხადების მეშვიდე თავში წარმოაჩენს ას ორმოცდაოთხი ათასსა და დიდ სიმრავლეს, იგი განსაზღვრავს მეშვიდე და უკანასკნელი ბეჭდის გახსნას. საბოლოო, ანუ მეშვიდე ბეჭედი წარმოადგენს იესო ქრისტეს გამოცხადების ახსნას და იმ ერთადერთ წინასწარმეტყველებას გამოცხადების წიგნში, რომელიც უნდა გახსნილიყო მადლის ვადის დახურვამდე უშუალოდ წინ. მეშვიდე ბეჭედი, შვიდი ქუხილი და იესო ქრისტეს გამოცხადება — ყოველივე ეს ერთი და იმავე ჭეშმარიტების სიმბოლოებია, რომელიც მადლის ვადის დახურვამდე უშუალოდ წინ იხსნება. იესო ქრისტეს გამოცხადება ხაზს უსვამს ქრისტეს ხასიათსა და შემოქმედებით ძალას, როგორც ალფასა და ომეგას. შვიდი ქუხილი განსაზღვრავს იმ ისტორიას, რომელშიც ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება, ხოლო მეშვიდე ბეჭედი განსაზღვრავს სულიწმიდის გადმოღვრას იმ ისტორიის განმავლობაში, როდესაც ორი მოწმე აღდგება და მიიღებს ღვთის „ჭეშმარიტების“ შემოქმედებით ძალას, რომელიც მამისაგან მეს გადაეცემა, მისაგან — გაბრიელს, გაბრიელისაგან — წინასწარმეტყველს, და მათ, ვინც ირჩევს მასში მოცემული ძალის წაკითხვას, მოსმენასა და დაცვას.

და როდესაც გახსნა მეშვიდე ბეჭედი, ჩამოვარდა დუმილი ცაში დაახლოებით ნახევარი საათის განმავლობაში. და ვიხილე შვიდი ანგელოზი, რომელნიც იდგნენ ღმერთის წინაშე; და მიეცათ მათ შვიდი საყვირი. და მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა სამსხვერპლოსთან, რომელსაც ჰქონდა ოქროს საცეცხლოური; და მიეცა მას მრავალი საკმეველი, რათა შეეწირა იგი ყველა წმიდის ღოცვებთან ერთად ოქროს სამსხვერპლოზე, რომელიც იყო ტახტის წინაშე. და საკმევლის კვამლი, რომელიც წმიდათა ღოცვებთან ერთად აღმართა, ავიდა ღმერთის წინაშე ანგელოზის ხელიდან. და აიღო ანგელოზმა საცეცხლოური, აავსო იგი სამსხვერპლოს ცეცხლით და გადმოაგდო მიწაზე; და იქმნა ხმები, ქუხილები, ელვანი და მიწისძვრა. გამოცხადება 8:1-5.

მუხლებში, სადაც ნათქვამია, რომ „შვიდი ანგელოზი“ „იდგა ღვთის წინაშე“ „შვიდი საყვირით“, ეს შვიდი საყვირის ანგელოზი ტრადიციულად მართებულად იყო გაგებული, როგორც ღვთის სასჯელები რომის წინააღმდეგ კვირა დღის თაყვანისცემის იძულებით აღსრულებისთვის. წარმართულმა რომმა, კონსტანტინეს დროს, 321 წელს გამოსცა პირველი კვირა დღის კანონი, ხოლო 330 წლისთვის მისი იმპერია აღმოსავლეთად და დასავლეთად გაიყო. იმ დროიდან პირველი ოთხი საყვირი ახმიანდა, და ისინი წარმოადგენდნენ იმ ისტორიულ ძალებს, რომლებიც მის იმპერიას აღუდგა, და რომლებმაც 476 წლისთვის რომის ქალაქი ისეთ მდგომარეობამდე მიიყვანეს, რომ მას აღარასოდეს ჰყოლია სხვა რომაელი მმართველი ქალაქზე, რომელიც რომის ძალისა და დიდების სიმბოლო იყო. როდესაც პაპობამ 538 წელს ორლენის კრებაზე კვირა დღის კანონი მიიღო, მუჰამედი აღდგა, რათა რომის ეკლესიაზე განაჩენი მოეტანა, როგორც ეს წარმოდგენილია მეხუთე და მეექვსე საყვირებით, რომლებიც ასევე პირველი და მეორე ვაი იყო და ისლამს წარმოადგენდა. რაოდენ სწორიც არ უნდა იყოს იმ საყვირების ტრადიციული გაგება, ისინი იმ მონაკვეთში, სადაც გამოცხადების მეცხრე თავში არიან წარმოდგენილნი, განსაზღვრული არიან როგორც „სასჯელები“.

ხოლო დანარჩენი კაცნი, რომელნიც არ იქნენ მოკლულნი ამ წყლულებით, მაინც არ შეინანეს თავიანთ ხელთა საქმენი, რათა აღარ ეცათ თაყვანი ეშმაკთათვის და ოქროს, ვერცხლის, სპილენძის, ქვისა და ხის კერპთათვის, რომელთაც არც ხილვა ძალუმთ, არც სმენა და არც სიარული. და არც თავიანთი მკვლელობანი შეინანეს, არც თავიანთი ჯადოქრობანი, არც თავიანთი სიძვა და არც თავიანთი ქურდობანი. გამოცხადება 9:20, 21.

შვიდი საყვირის სრული და საბოლოო აღსრულება არის გამოცხადების მეთექვსმეტე თავში აღწერილი შვიდი უკანასკნელი წყლული. გამოცხადების მეცხრე თავში მოცემული შვიდი საყვირის წინასწარმეტყველური თავისებურებების ზედაპირული მიმოხილვაც კი ცხადყოფს, რომ ისინი ფლობენ შვიდი უკანასკნელი წყლულის პარალელურ მახასიათებლებს. მეშვიდე ბეჭდის გახსნა ხდება ისტორიის იმ ჟამს, როდესაც მადლის ვადა დახურვას უახლოვდება და ღვთის რისხვა, როგორც იგი შვიდი უკანასკნელი წყლულებით არის წარმოდგენილი, გადმოღვრას აპირებს.

როდესაც ქრისტემ, როგორც იუდას ტომის ლომმა, „გახსნა მეშვიდე ბეჭედი“, მოვიდა ანგელოზი და დადგა საკურთხეველთან, რომელსაც ჰქონდა ოქროს საცეცხლური; და მიეცა მას მრავალი საკმეველი, რათა შეეწირა იგი ყველა წმიდის ლოცვებთან ერთად ოქროს საკურთხეველზე, რომელიც ტახტის წინ იყო. და საკმევლის კვამლი, რომელიც წმიდათა ლოცვებთან ერთად ავიდა, ღმერთის წინაშე აღვიდა ანგელოზის ხელიდან.“ სულიწმიდის მოფენა ორმოცდამეათე დღესასწაულზე წინ უძღოდა იერუსალიმში შეკრებილი მორწმუნეების ერთსულოვან ლოცვას.

„ჩვენ შორის ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობის აღორძინება არის ჩვენი ყველა საჭიროებათაგან უდიდესი და ყველაზე სასწრაფო. ამის მიება ჩვენი პირველი საქმე უნდა იყოს. საჭიროა გულმოდგინე ძალისხმევა, რათა მივიღოთ უფლის კურთხევა, არა იმიტომ, რომ ღმერთი არ არის მზად, მოგვმადლოს თავისი კურთხევა, არამედ

იმიტომ, რომ ჩვენ მის მისაღებად მოუშვადებელნი ვართ. ჩვენი ზეციერი მამა უფრო მეტად არის მზად, მისცეს თავისი სულიწმიდა მათ, ვინც მას სთხოვს, ვიდრე მიწიერი მშობლები — კეთილი ძღვენი თავიანთ შვილებს. მაგრამ ჩვენი საქმეა, აღსარებით, დამდაბლებით, მონანიებითა და მხურვალე ლოცვით, აღვასრულოთ ის პირობები, რომელთა საფუძველზეც ღმერთმა აღგვითქვა თავისი კურთხევის მონიჭება. აღორძინების მოლოდინი მხოლოდ ლოცვაზე პასუხად უნდა გვქონდეს.“
Selected Messages, book 1, 121.

მეშვიდე ბეჭდის გახსნა ასი ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას აღნიშნავს. ეს დაბეჭდვა ლოცვით იწყება, მაგრამ არა უბრალოდ ლოცვის ქმედებით, არამედ განსაზღვრული ლოცვით. ეს განსაზღვრული ლოცვა დანიელის წიგნშია მითითებული, რომელიც, რა თქმა უნდა, გამოცხადების წიგნიც არის.

იოანე გამოცხადებაში და დანიელი თავის წიგნში წარმოადგენენ იმ ას ორმოცდაოთხი ათასს „უკანასკნელ დღეებში“. „უკანასკნელ დღეებში“ ისინი, ვინც უნდა იყვნენ ღვთის მოწმეები პირველი ცის ბრძოლის დროს, დაამოწმებენ იმ წინასწარმეტყველებას, რომელიც იხსნება სწორედ მადლის ვადის დახურვამდე ცოტა ხნით ადრე. ეს წარმოდგენილია როგორც მეშვიდე ბეჭედი იმ მუხლებში, რომელთაც ახლა განვიხილავთ. ლოცვები, რომლებიც „ოქროს საცეცხლურით“ ანგელოზთან ადის, წარმოდგენილია დანიელის ლოცვით მისი წიგნის მეცხრე თავში. ეს ლოცვა არის განსაზღვრული ლოცვა, რომელიც მოსემ ჩამოაყალიბა „შვიდი ჟამის“ წინასწარმეტყველებასთან კავშირში. ეს ლოცვა ორგვარია, და დანიელი თავისი ორგვარი ლოცვის კონტექსტს ათავსებს მოსეს „წყევლისა“ და „ფიცის“ ტერმინებში. დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი და იგივე წიგნია, და წინასწარმეტყველების იგივე ხაზები, რომლებიც დანიელის წიგნშია, კვლავ არის აღებული გამოცხადების წიგნში.

ლოცვა, რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძღვეამოსილი ანგელოზის მოძრაობაში წმიდა ცეცხლის გადმოღვრას იწვევს, არის დანიელის „შვიდი ჟამის“ ლოცვა. ეს არის ლოცვა, რომელმაც ანგელოზი გაბრიელი ზეციდან ჩამოიყვანა, რათა დანიელს წინასწარმეტყველებანი განემარტა. მისი ლოცვის დასასრულს, რომელიც დანიელის მეცხრე თავის პირველ ოცი მუხლს მოიცავს, გაბრიელი სადამოს შესაწირავის ჟამს ჩამოვიდა. ლოცვანი, რომლებიც აღევლინებიან და რომელთაც ოქროს საცეცხლურით მდგომი ანგელოზი იღებს, არის ლოცვანი, რომლებიც აღევლინებიან მზის ჩასვლისას, „უკანასკნელი დღეების“ სადამოხანს.

და სანამ ვლაპარაკობდი, ვლოცულობდი, ვადიარებდი ჩემს ცოდვას და ჩემი ხალხის, ისრაელის, ცოდვას, და ჩემს ვედრებას აღვავლენდი უფლის, ჩემი ღმერთის, წინაშე ჩემი ღმერთის წმიდა მთისათვის; დიახ, სანამ ჯერ კიდევ ვლაპარაკობდი ლოცვაში, ის კაცი გაბრიელი, რომელიც ხილვაში თავიდანვე ვიხილე, სწრაფი ფრენით მოვლენილი, შემეხო სადამოს შესაწირავის ჟამს. დანიელი 9:20, 21.

დანიელის ლოცვა იყო აღსარება არა მხოლოდ მისი საკუთარი ცოდვებისა, არამედ ღვთის ხალხის ცოდვებისააც. მისი ლოცვა არის იმ სინანულის ლოცვის ნიმუში,

რომელიც დაკავშირებულია ლევთანა წიგნის ოცდამეექვსე თავში მოხსენიებულ „შვიდ ჟამთან“.

და თქვენგან დარჩენილნი იხრწებიან თავიანთი ურჯულოების გამო თქვენი მტრების ქვეყნებში; და თავიანთ მამათა ურჯულოებათა გამოც მათთან ერთად იხრწებიან. თუ აღიარებენ თავიანთ ურჯულოებას და თავიანთ მამათა ურჯულოებას, თავიანთ დანაშაულს, რომლითაც ჩემ წინააღმდეგ დანაშაულობდნენ, და იმასაც, რომ ჩემს წინააღმდეგ მიდიოდნენ; და რომ მეც მათ წინააღმდეგ მივიდიოდი და შევიყვანე ისინი მათი მტრების ქვეყანაში; თუ მაშინ დაიმდაბლებს მათი წინადაუცვეთელი გული და მიიღებენ თავიანთი ურჯულოების სასჯელს: მაშინ გავიხსენებ ჩემს აღთქმას იაკობთან, და ასევე ჩემს აღთქმას ისაკთან, და ასევე ჩემს აღთქმას აბრაამთან გავიხსენებ; და ქვეყანასაც გავიხსენებ. ლევთანნი 26:39–42.

მას შემდეგ, რაც მოსე წარმოაჩენს „შვიდ ჟამთან“ დაკავშირებულ სასჯელს, რომელსაც იგი ღმერთის „აღთქმის დავას“ უწოდებს, იგი განსაზღვრავს, რა უნდა მოიმოქმედოს ღვთის ხალხმა, თუ და როდესაც გააცნობიერებენ, რომ მტრის ქვეყანაში მონებად იმყოფებიან, როგორც დანიელი იყო. მათ, როგორც დანიელი წარმოადგენდა, უნდა ეღიარებინათ თავიანთი ცოდვები, აგრეთვე თავიანთი მამების ცოდვებიც.

როდესაც ეს განსაკუთრებული ლოცვა აღევლინება იმათ მიერ, რომელნიც მოწოდებულნი არიან იყვნენ ას ორმოცდაოთხი ათასი, ოქროს საცეცხლურის მქონე ანგელოზი აიღებს „საცეცხლურს და“ აავსებს „მას სამსხვერპლოს ცეცხლით და გადმოაგდებს მიწაზე; და იყო ხმები, და ქუხილები, და ელვანი, და მიწისძვრა.“ წმიდა ცეცხლი, რომელიც წარმოადგენს „ჭეშმარიტების“ უწყებას, იმ ყალბი „ცეცხლის“ უწყების საპირისპიროდ, რომელსაც შეერთებული შტატები და სატანა ციდან ჩამოიხმობენ, ხდება იმ „მიწისძვრის“ ჟამს, რომელიც არის კვირა დღის კანონი.

ზაქარიას წიგნში გვეუწყება, რომ დანიელის მონაწილე იმ მონობიდან დაბრუნების შემდეგ ტაძრისა და იერუსალიმის აღდგენის ისტორიაში ზერუბაბელმა ტაძრის საძირკველიც ჩაყარა და მისი თავკიდური ქვაც დადო.

მაშინ მან მიჰასუხა და მითხრა: ეს არის უფლის სიტყვა ზერუბაბელისადმი, რომელიც ამბობს: არა ძალით და არა ძლიერებით, არამედ ჩემი სულით, ამბობს ცაბაოთ უფალი. ვინა ხარ შენ, დიდო მთაო? ზერუბაბელის წინაშე ველად იქცევი; და ის გამოიტანს მის თავსაკიდ ქვას შემახილებით, რომ ამბობენ: მაღლი, მაღლი მას! და კვლავ მოვიდა ჩემთან უფლის სიტყვა და მითხრა: ზერუბაბელის ხელებმა ჩაუყარა საფუძველი ამ სახლს; მისი ხელები დაასრულებენ კიდეც მას; და შეიცნობ, რომ ცაბაოთ უფალმა მომავლინა თქვენთან. რადგან ვინ შეურაცხყო მცირეთა საქმეთა დღე? ვინაიდან გაიხარებენ და იხილავენ შვეულს ზერუბაბელის ხელში იმ შვიდთან ერთად; ისინი არიან უფლის თვალები, რომლებიც მიმოდინ მთელ ქვეყანაზე. ზაქარია 4:6–10.

ზერუბაბელი ნიშნავს „ბაბილონის შთამომავალს“ და წარმოადგენს მეორე ანგელოზის უწყების სიმბოლოს, რომელმაც, შუაღამის ძახილის უწყებასთან შეერთებულმა, ადვენტიზმის საწყის მოძრაობაში „საფუძველი“ ჩაყარა. ზერუბაბელი აგრეთვე

წარმოადგენს მეორე ანგელოზის უწყების განმეორებას ადვენტიზმის დასასრულის მოძრაობაში, Future for America-ის მოძრაობაში, როდესაც „თავქვა“ დაიდება.

ქვეყნიერებამ იხარა იმ ორ მოწმეზე, რომლებიც მკვდარი ძვლების ველზე იყვნენ მოკლულნი, იმ ქუჩაზე, რომელსაც „ინფორმაციული სუპერმაგისტრალი“ ეწოდება. როდესაც ეს ორი მოწმე კვლავ სიცოცხლეს დაუბრუნდა, ქვეყნიერებას შიში დაეუფლა, ხოლო ზეცამ იხარა. ზაქარია, როგორც ყველა წინასწარმეტყველი, მიუთითებს „უკანასკნელ დღეებზე“, როდესაც ღვთის ხალხი ხარობს. ზაქარია გვამცნობს, რომ ისინი ხარობენ ორი მოწმის აღდგომისას, როდესაც ხედავენ „იმ შვიდს“. „ის შვიდი“ იგივე ებრაული სიტყვაა, რომელიც „შვიდგზის“-ად არის ნათარგმნი ლევიანთა ოცდაექვსში. პირველი ანგელოზის მოძრაობამ საფუძვლის ქვა დაუდო მოსეს „შვიდგზისს“, და ეს „ჭეშმარიტება“ მესამე ანგელოზის მოძრაობის თავკიდურ ქვად უნდა იქცეს, მიუხედავად იმისა, რომ იგი 1863 წელს უარყოფილ იქნა.

როდესაც იგი იქნება შეცნობილი, აღსრულებული და შესაბამისი ორგვარი ლოცვით განხორციელებული, ჭეშმარიტი ცეცხლი დედამიწაზე იქნება მოგდებული, როგორც ეს მოხდა ორმოცდამეათე დღესასწაულზე.

ჩვენ გავაგრძელებთ მეშვიდე ბეჭდის გახსნის განხილვას მომდევნო სტატიაში.